

MENKIBE: Namaz Kılmanın Bereketi

Sâlih bir zâtın komşusu pazarcılık yapar, işten eve gelince çilingir sofrasını kurarak her gece gürültü yapardı. Sâlih zât, komşusunun gürültüsünden rahatsız olduğu için, başka bir eve taşındı, birkaç gün sonra da bu komşunun vefât etmesi üzerine tekrar eski evine taşındı.

Bir gün kapı çalındı, kapıyı açıp bakar ki boyu, gökyüzüne kadar uzanan bir adam. Ne istediğini sorunca, adam der ki:

- Kazmayı al benimle gel.
- Sen kimsin, beni nereye götüreceksin, bana ne yapacaksın?
- Sus, kazmayı al benimle gel.

Kazmayı alır beraber giderler, mezarlığa gelirler. Bir mezarı göstererek burayı kaz der. Mübârek zât gösterilen mezarı kazar, dur der, bir tuğla çıkarmasını söyler ve bir tuğla çıkartır, tuğlayı çıkardığın delikten mezarın içine bak der, bakar ki, komşusu Cennet'te ve üstelik tahtta oturuyor, tahtı da var. Mübârek zât şaşırır, bu benim vefât eden komşum der.

Bu nasıl olur? Peki ben nerede hatâ yaptım? der.

O zât da der ki, vefât eden komşun her günâhı işlerdi; fakat namazını hiç bırakmazdı ve namazın arkasından da şöyle duâ ederdi:

“Yâ Rabbi biliyorum günâhım çok; fakat Peygamberimizi sallallahü aleyhi ve sellem, ehl-i beytini, aralarındaki savaşlar ne sebeple olursa olsun, Eshâb-ı kirâmı ve onların yolunda olanları seviyorum, onların hatırına günâhlarımı affet, bana Cennet'ini ihsân et diye duâ ederdi. Namazlarını ve bu duâyı hiç bırakmazdı. Bu hasleti onun kurtulmasına sebep oldu.”

Kaynak: Gençlerin Rehberi